

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců JUDr. Jany Daňkové a Mgr. Miroslavy Kašpírkové, v právní věci žalobkyně **Mgr. A.D.**, bytem..., proti žalovanému **Krajskému úřadu Plzeňského kraje**, se sídlem Plzeň, Škroupova 18, za účasti osob zúčastněných na řízení 1) H.Š., 2) Ing. O.Š., oba bytem..., 3) Ing. P.D., bytem..., o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28.4.2011, č.j. RR/1785/11,

t a k t o:

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků řízení n e m á právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žádná z osob zúčastněných na řízení n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I.

Napadené a prvoinstanční rozhodnutí

Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 28.4.2011, č.j. RR/1785/11 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo změněno rozhodnutí Městského úřadu Sušice (dále jen „prvoinstanční orgán“) ze dne 4.1.2011, č.j. 2969/09/VYS/Jen (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“), a ve zbytku bylo toto rozhodnutí potvrzeno.

Prvoinstančním rozhodnutím bylo ve znění změny provedené napadeným rozhodnutím výrokem I. „podle § 88 odst. 1 písm. b) stavebního zákona nařizeno vlastníkovu stavby

odstranění změny stavby, která je v rozporu s vydaným stavebním povolením zn. Výst. 4094/2002-330 ze dne 10.5.2002 s tím, že stavba obsahuje zaprvé nepovolený přesah střechy při severozápadním štítu domu č.p. 20 na st.p.č. 355/1 nad střechu č.p. 172 na st.p.č. 354 ve vlastnictví Mgr. A.D. a Ing. P.D., zadruhé nepovolený přesah střechy domu č.p. 20 na st.p.č. 355/1 při jihovýchodním štítu nad pozemek p.č. 196 ve vlastnictví města Sušice, a zatřetí nepovolenou změnu umístění okna v severozápadním štítu domu č.p. 20 na st.p.č. 355/1, vše na pozemcích k katastrálním území Sušice nad Otavou“.

Výrokem II. byla „vlastníkovi stavby uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1.000 Kč“ a výrokem III. stanoveny podmínky pro odstranění stavby.“

Prvoinstančním rozhodnutím byly dále ve znění změny provedené napadeným rozhodnutím stanoveny tyto podmínky pro odstranění stavby: „1. Bude odstraněno okno v SZ štítové stěně č.p.20 na st.p.č.355/1 umístěné v rozporu se stavebním povolením a stěna bude uvedena do původního stavu zpětným vyzdřením otvoru. Bude odstraněn veškerý nepovolený přesah střechy při SZ a JV štítu domu č.p.20 na st.p.č.355/1 provedený v rozporu se stavebním povolením, střecha bude při těchto štítech zakončena v souladu s projektovou dokumentací ověřenou jako součást podkladů pro stavební povolení ze dne 10.05.2002 zn: Výst. 4094/2002-330. Veškeré uvedené práce budou provedeny do 9 měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. 2. Odstranění stavby bude oznámeno bezprostředně po jejím dokončení stavebnímu úřadu. 3. Odstraňováním stavby nesmí být ohrožen provoz na přilehlých komunikacích. 4. Materiál, získaný odstraněním stavby, bude uložen nezávadným způsobem; odváženou sutí nesmějí být znečišťovány veřejné komunikace. 5. Po odstranění stavby bude pozemek upraven tak, aby bylo zajištěno nezávadné odvádění povrchových vod“.

II.

Žalobní body

Žalobkyně žalobu odůvodnila tím, že žalovaný pouze částečně změnil prvoinstanční rozhodnutí, aniž by je doplnil o další neopominutelné zákonné požadavky. Jejím požadavku na odstranění stavby tak nebylo vyhověno v plném rozsahu. S napadeným rozhodnutím nesouhlasí pro porušení zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), jeho prováděcích vyhlášek, zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a v něm uvedených ustanovení, a procesní závady. Dále pak proto, že jak žalovaný, tak i prvoinstanční orgán ve věci rozhodovali na základě projektové dokumentace, která trpí závažnými závadami a nedostatky. Dále rozhodovali, aniž se zabývali oprávněnými námitkami a ve vydaných rozhodnutích o nich nebylo nikdy rozhodnuto. V obou rozhodnutích rovněž nebyly stanoveny podmínky pro odstraňování stavby spojené s jejím prováděním, zejména pak s provedením příslušných opatření na sousedních pozemcích a stavbách, nutných k jejich ochraně. Prvoinstanční orgán vydal dne 10.5.2002 pod zn.: Výst.4094/2002- 330 stavební povolení na stavbu „Stavební úpravy-půdní vestavba domu č.p.20/11 v Sušici“ ul. Příkopy na pozemku č.p.st.355 v kat. území Sušice nad Otavou, jehož předmětem je vestavba bytu v podkroví: schodiště, chodba, koupelna, WC, spíž, obývací pokoj s kuch. koutem, ložnice, dětský pokoj, balkon, vytápění bytu - nástěnný plynový kotel, se lhůtou dokončení stanovenou do 31.12.2005. Stavební povolení uvádí v čl. II Projektová dokumentace ověřená stavebním úřadem řeší: Stavební úpravy - vestavba bytu v podkroví: schodiště, chodba,

koupelna, WC, spíž, obývací pokoj s kuch. koutem, ložnice, dětský pokoj, balkon. Vytápění bytu - nástěnný plynový kotel. Tento rozsah stavby nezpochybnitelně odpovídá definici pojmu půdní vestavba, která je změnou dokončené stavby tj. domu č.p. 20/II, nemění však její objem. Dochází k novému členění a uspořádání (popř. také využití) v ní obsažených prostor. Projektová dokumentace ověřená stavebním úřadem neodpovídá svým obsahem ustanovením vyhlášky č. 132/1998 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona. Dále je v rozporu s vyhláškou č. 137/98 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu, a trpí závažnými nedostatky a závadami ve vztahu ke skutečnému stavu na stavbě. Dokumentace neobsahuje stanoviska dotčených orgánů státní správy, zejména na úseku požární ochrany a památkové péče a údaje o splnění jejich podmínek. Za správnost, úplnost a proveditelnost zpracované projektové dokumentace odpovídá projektant-nesplněno. Stavebníci ke stavebnímu řízení předložili projektovou dokumentaci, která nebyla zpracovaná oprávněnou osobou s potřebným autorizačním oprávněním, zejména pak k provedení statických výpočtů a požárně bezpečnostního řešení stavby. Stavební úřad ji přijal bez připomínek, avšak na základě uvedené skutečnosti měl stavební řízení zastavit, jak ukládá ustanovení § 60 odst. 2 stavebního zákona. V čl. V bodě 9 stavebního povolení je stanovena lhůta k dokončení stavby do 31.12.2005 - nesplněno. Tím byla naplněna skutková podstata správního deliktu podle § 106 odst. 3 písm. a) stavebního zákona, stavební úřad byl ve věci nečinný. V čl. V bodě 1 stavebního povolení je nařízeno, že případné změny stavby nesmí být provedeny bez předchozího povolení stavebním úřadem - nesplněno. Stavebníci stavbu provedli v rozporu se stavebním povolením a bez povolení ji začali užívat nejdříve k pronájmu, dodnes ji užívá jeden ze stavebníků. Tím byla naplněna skutková podstata správního deliktu podle § 106 odst. 3 písm. c) stavebního zákona, stavební úřad byl ve věci nečinný. Žalobkyně dále uvedla, že změněná a doplněná výroková část výše uvedeného rozhodnutí je zavádějící a zmatečná. V rozhodnutí v odstavci výroková část se mění a doplňuje následujícím způsobem se uvádí, stavební úřad zjistil, že stavba... atd. Uvedený výrok je nedostatečný, neboť není uvedeno, kdy a jakým úkonem zjištění provedl. Tato skutečnost má podstatný vliv na další postupy dle stavebního řádu. Jak vyplývá ze spisu, stavební úřad byl ve věci po celou dobu nečinný a nereagoval na žádosti o provedení výkonu státního stavebního dohledu. Proti tomuto výroku o zjištění stavebního úřadu se odvolali i stavebníci. Stavba je označená „Stavební úpravy - půdní vestavba bytu domu č.p.20/II v Sušici“ ul. Příkopy změna stavby před dokončením...atd. Výrok změna stavby před dokončením není pravdivý, neboť stavba takového označení nebyla stavebním úřadem povolena. V daném případě je stavbou pouze stavba pojmenována podle pravomocného stavebního povolení „Stavební úpravy – půdní vestavba bytu domu č.p. 20/II v Sušici“, bez jakýchkoliv přílepků, zavádějících do řízení zmatek. V daném případě uvedení změny stavby před dokončením je z díkce stavebního zákona nepřipustné, neboť takovéto řízení o změně stavby je vedeno dle § 68 stavebního zákona, který počítá jen s takovými změnami, které ještě nebyly realizovány. Lhůta k dokončení stavby byla stavebním povolením stanovena do 31.12.2005 a před jejím uplynutím stavebníci nepodali žádost na zahájení řízení o změně stavby před dokončením. Veškeré zákonné požadavky na provedení změn stavby nebyly stavebníky splněny. Výrok I podle § 88 odst. 1 písm. b) stavebního zákona nařizuje vlastníkově stavby odstranění změny stavby, která je v rozporu s vydaným stavebním povolením zn.: Výst.4094/2002-330 ze dne 10.5.2002. Uvedení slova změny je nadbytečné, což bylo vysvětleno shora a nepřipustné, neboť podle uvedeného paragrafu stavebního zákona stavební úřad nařídí vlastníku stavby odstranění stavby, nikoliv její změny, postavené v rozporu se stavebním povolením. Na nařízení odstranění stavby postavené v rozporu se

stavebním povolením žalobkyně nadále trvá též z důvodů, že podle jejích oprávněných námitek, které uváděla v průběhu řízení, je stavba v takovém technickém stavu, kdy je ohrožen život nebo zdraví osob a kdy je stavbou požárně nebezpečnou a kdy jejím provozem vznikají na sousední nemovitosti č.p. 172/11 trvalé a nevratné škody na majetku. Dále ve výroku v odst. Stavba obsahuje (konec str. I) není uvedena nepovolená změna kompletní střešní konstrukce, krytiny a tvaru střechy, zejména v části stavby nad přístavbou ložnice k č.p.172/11. Touto změnou dochází ke změně objemu stavby č.p.20/II.V části nad přístavbou k č.p. 172/11 došlo k záměně střechy pultové se sklonem do dvora stavebníka, za střechu sedlovou se sklonem nad přístavbu č.p. 172/11, což bylo podmíněno ubouráním části požárního štítu domu stavebníků. Jak uvedeno výše, úpravy střechy stavební povolení neobsahuje, uvádí pouze rozdělení půdního prostoru. V daném případě, kdy se jedná o stavební úpravy na jedné stavbě č.p.20/11, musí být podle stavebního zákona ve výroku povolované stavební úpravy výstižně a úplně specifikovat, nestalo se. Není tedy pravdou názor žalovaného (str.8 jeho rozhodnutí), že projektant - autorizovaný technik, má oprávnění k vypracování projektové dokumentace pro stavební úpravy spočívající ve zřízení bytu v půdním prostoru č.p.20. Tento názor je zavádějící a pravdivý jen částečně, neboť autorizovaný technik má oprávnění pro stavební úpravy ve stávajícím půdním prostoru. V daném případě se však jedná o nový půdní prostor vzniklý změnou tvaru střechy. Tudíž autorizovaný technik nemá oprávnění k vypracování dokumentace spočívající v kompletní změně střechy a s ní spojenými statickými výpočty a vypracováním požárně bezpečnostního řešení stavby. Tyto práce může vykonávat pouze autorizovaný inženýr, nestalo se. K podmínce č. 1 výrokové části III. stanovující podmínky pro odstranění stavby se doplňuje následujícím způsobem (druhý odst. na str. 2 rozhodnutí): S odstraněním okna v SZ štítové stěně č.p.20 na st.p.č.355/1 umístěné v rozporu se stavebním povolením a uvedením stěny do původního stavu zpětným vyzděním otvoru vysloven namítajícím souhlas. Výrok o odstranění přesahu střechy je zmatečný, neboť uvádí veškerý nepovolený přesah střechy, ale pouze při SZ a JV štítu domu č.p.20 na st.p.č.355/1. Pojmem veškerý není jednoznačně určeno odstranění přesahu střechy nad přístavbou k č.p. 172/11 na st.p.č.354, spojeného s nepovolenou změnou střechy pultové na sedlovou v dané části stavby. Tato skutečnost byla namítána v odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí - nesplněno. Dále není pravdou názor žalovaného, uvedený na straně 8 napadeného rozhodnutí, že veškeré námítky mohl namítající uplatnit v rámci stavebního řízení, kdy oznámení o zahájení řízení obdržel dne 25.4.2002. Uvedené oznámení nezpochybnitelně uvádí stavební úpravy ve stávajícím půdním prostoru bez jakýchkoliv zásahů do vnějšího pláště stavby-domu č.p.20/II. Tudíž stávající půdní prostor se přímo nedotýká vlastníků sousedních nemovitostí, pakliže ho nehodlá stavebník užívat jako provozovnu s vlivem na okolí. V oznámení stavební úřad uvádí, že jsou mu dobře známy poměry staveniště a žádost poskytuje dostatečný podklad pro posouzení navrhované stavby, upouští ve smyslu § 61 odst.2 cit. zákona od místního šetření a ústního jednání. Za správnost a proveditelnost dokumentace ve smyslu stavebního zákona odpovídá projektant. Účastník řízení není posuzovatelem projektové dokumentace, tato odpovědnost podle stavebního zákona přísluší stavebnímu úřadu, resp. oprávněné úřední osobě, která je odborně způsobilá. Tato skutečnost daná ustanovením § 66 stavebního zákona je potvrzena i výrokem stavebního povolení. Nesplněno. Dále není pravdou názor žalovaného, uvedený na straně 8 rozhodnutí, že pokud se týká spadu sněhu, v námítkách se prokazatelně uvádí spad sněhových lavin, a rampouchů na střechu namítajícího, tedy dům č.p. 172/11, je nutno věc řešit občansko-právní cestou. V době řízení o odstranění stavby před stavebním úřadem není odpovědnost za možné vzniklé škody na cizím majetku a ohrožení zdraví a života osob na

straně stavebníka, nýbrž na straně stavebního úřadu, který je povinen svým rozhodnutím v souladu se zákonem vzniku těchto negativních vlivů zamezit. Obzvláště jedná-li se v řízení o nepovolené stavební úpravě tj. sedlovou střechu se sklonem a přesahem nad přístavbu domu čp. 172/11, která je příčinou uvedených negativních účinků stavby. Toto svědčí, že jak prvoinstanční tak žalovaný se řádně nevypořádali s opakovaně uváděnými námitkami. Název žalovaného by byla žalobkyně znevýhodněna oproti stavebníkům do budoucna natrvalo, což podle názoru veřejného ochránce práv je nepřípustné. Jak prvoinstanční, tak i žalovaný, se nezabýval námitkami účastníků uváděných v průběhu řízení, zejména pak souhrnně uvedených v odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu. O námitkách nebylo rozhodnuto, jak nařízeno v ustanovení § 39 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 132/1998 Sb. Tím, že o námitkách nebylo rozhodnuto, porušil odvolací orgán § 68 odst. 3 správního řádu, čímž je rozhodnutí nepřezkoumatelné. Prvoinstanční orgán v rozhodnutí neuvedl podmínky pro odstranění stavby stanovené v § 39 odst. 2 vyhlášky č. 132/1998 Sb. a žalovaný svým rozhodnutím nenařídil jejich doplnění. Stavební úřad v rozhodnutí neuvedl podmínky rozhodnutí o odstranění stavby stanovené v § 39 odst. 3 písm. b) c) a žalovaný svým rozhodnutím nenařídil jejich doplnění.

III.

Vyjádření žalovaného

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobkyně v žalobě namítá nesprávnost rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 10.5.2002, zn. Výst. 4094/2002-330, dále namítá nesprávnost projektové dokumentace a nedostatečnou autorizaci zpracovatele dokumentace k uvedenému rozhodnutí, nesplnění dokončení stavby do termínu uvedeného v rozhodnutí. K tomuto se žalovaný nebude vůbec vyjadřovat, protože uvedené rozhodnutí není předmětem přezkumu, který soud provádí. Žalobkyně dále namítá, že výrok je nedostatečný, protože z něj nevyplývá, kdy a jakým úkonem bylo provedeno zjištění stavebního úřadu. Žalovaný s tímto nemůže souhlasit, výrok je dostatečně určitý, kdy a jak stavební úřad provedl zjištění, že stavba je provedena v rozporu se stavebním povolením, vyplývá ze spisového materiálu (protokol ze dne 25.8.2006 podepsaný žalobcem), v napadeném rozhodnutí je rovněž popsán průběh správního řízení; údaj o době zjištění není povinnou náležitostí výrokové části rozhodnutí, stačí ho proto v rámci popisu průběhu řízení uvést v odůvodnění rozhodnutí. Žalobkyně dále uvádí, že užití slova „změna“ je nadbytečné a nepřípustné, protože vlastníku stavby se nařizuje odstranění stavby, nikoliv její změny. K tomuto žalovaný uvádí, že stavební úřad používal terminologii stavebního zákona, kde je v § 139b odst. 4 zcela jasně vysvětleno, co se rozumí změnou stavby před jejím dokončením. Žalobkyně také tvrdí, že výrok o odstranění přesahu střechy je zmatečný, neboť uvádí veškerý nepovolený přesah střechy, ale pouze při SZ a JV štítu domu č. p. 20 na st. p. č. 355/1. Pojmem veškerý není jednoznačně určeno odstranění přesahu střechy nad přístavbou k č. p. 172/11 na st. p. č. 354, spojeného s nepovolenou změnou střechy pultové na sedlovou v dané části stavby. Žalovaný zde uvádí, že v části výroku, kde je popisováno, co stavba obsahuje, je zcela jasně uveden přesah střechy domu č. p. 20 na st. p. č. 355/1 nad střechu č. p. 172 na st. p. č. 354, žalobce zde cituje pouze podmínky pro odstranění stavby, které uvádějí, jakým způsobem se má nepovolený přesah střechy odstranit. Žalobkyně nesouhlasí s tím, že stavební úřad a posléze i žalovaný uvedl, že pokud se týká spadu sněhu na střechu žalobce, je nutno řešit věc občanskoprávní cestou. Žalovaný na tomto svém názoru trvá, stavební zákon ani jeho prováděcí předpisy nedávají stavebnímu úřadu možnost nařídit stavebníkovi instalaci

zábran proti spadu sněhu; ve vyhlášce č. 137/1998 Sb., respektive 268/2009 Sb., je pouze upravena povinnost zachycovat a odvádět srážkové vody, sníh a led tak, aby neohrožovaly chodce a účastníky silničního provozu v přidruženém dopravním prostoru, přičemž je naprosto jasné, že se zde o takovou situaci nejedná. Žalobkyně rovněž tvrdí, že se stavební úřad ani žalovaný nezabýval námitkami účastníků uváděných v řízení, zejména pak souhrnně uvedených v odvolání ze dne 10.2.2010 proti rozhodnutí stavebního úřadu. Žalovaný k tomuto uvádí, že z rozhodnutí stavebního úřadu je zřejmé, jak bylo s námitkami účastníků naloženo, když stavební úřad uvedl např. „námitka se zamítá“. Žalovaný se rovněž vypořádal se všemi odvolacími námitkami, které se týkají vedeného řízení; žalovaný upozorňuje, že na rozhodnutí odvolacího orgánu se nevztahuje § 39 vyhlášky č. 132/1998 Sb., a proto o odvolacích námitkách nerozhoduje, ale pouze se s nimi vypořádává v odůvodnění rozhodnutí. Žalobkyně namítá, že v rozhodnutí nejsou uvedeny podmínky pro odstranění stavby stanovené v § 39 vyhlášky č. 132/1998 Sb. Žalovaný k tomuto uvádí, že stavební úřad ve svém rozhodnutí podmínky pro odstranění stavby stanovil, žalovaný je pak v odvolacím řízení upřesnil. Podmínky pro odstranění stavby pouze zpřesňují samotný výrok o nařízení odstranění stavby, je zcela na uvážení stavebního úřadu, které podmínky je nutné do rozhodnutí zakotvit; některé povinnosti vyplývají stavebníkovi přímo z jiných zákonů nebo jiných pravomocných rozhodnutí správních orgánů, a tak je zcela nadbytečné uvádět je do podmínek rozhodnutí stavebního úřadu. Žalobkyně zde ani neuvádí, jaké konkrétní podmínky měla na mysli.

IV.

Repliky žalobkyně

V první replice k vyjádření žalovaného žalobkyně uvedla, že v průběhu dlouhotrvajícího řízení se domáhala odstranění stavby, resp. střechy, jejíž úprava stavebníkem provedená v průběhu provádění půdní vestavby bytu a spočívající ve zcela novém provedení jak jejím objemem, tvarem, ale hlavně provedeným sklonem nad její stavbu, nebyla povolena stavebním povolením vydaným v roce 2002 stavebním úřadem. Již ze samotného názvu půdní vestavba se jedná pouze o dispoziční uspořádání stávajícího půdního prostoru, bez jakékoliv úpravy vnějšího obalu stavby. Nepovolenou a stavebníkem provedenou úpravou střechy na sousedním domě v řadové zástavbě jsou žalobkyni způsobovány škody na stavbě rodinného domu v jejím vlastnictví, stavba je požárně nebezpečnou a stavbou ohrožující naše zdraví a život. Proto podala žalobu ke Krajskému soudu v Plzni, kterou se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí. Žalovaný ve třetím odstavci svého vyjádření uvádí, že se nebude vůbec vyjadřovat k rozhodnutí stavebního úřadu zn. Výst.4094/2002-330 ze dne 10.25.2002, nesprávnosti projektové dokumentace, nedostatečné autorizaci zpracovatele dokumentace a nesplnění dokončení stavby do termínu uvedeného v rozhodnutí, protože uvedené rozhodnutí není předmětem přezkumu, který soud provádí. Žalobkyně s tímto nesouhlasí, neboť se domnívá, že ze strany žalovaného se jedná o odvedení pozornosti od podstaty věci, tedy stavebních úprav povolených stavebním povolením v rámci půdní vestavby. Zmíněné rozhodnutí stavebního úřadu je stavebním povolením, od kterého se odvíjí celý proces výstavby až do kolaudace stavby. Je jednoznačně stěžejním správním rozhodnutím pro stanovení následných postupů stavebního úřadu v souladu se stavebním řádem, tedy při jakémkoliv řízení o stavbě, jejích stavebních úpravách, změnách stavby, prováděných stavebních pracích či řízení o odstranění stavby. V uvedených řízeních stavebním povolením stavebník dokládá jeho dodržení vč. všech podmínek v něm uvedených, v daném případě

hlavně obsah povolených úprav a prací, jméno autorizovaného projektanta a s ohledem na užívání - kolaudaci stavby i termín jejího dokončení (do 31.12.2005). Podle zmíněného stavebního povolení úprava střechy provedená stavebníkem, oproti předcházejícímu stavu zkolaudovanému cca v r. 1913 v přístavbě rodinného domu čp.20/II., spočívající v odstranění celé střechy, ubourání podstatné části požárního štítu nad její stavbou a následném jejím provedení již ve zcela novém tvaru, objemu i použitých materiálech, nebyla povolena. Podle stavebního zákona byl stavební úřad povinen vést řízení od počátku nezpochybnitelně jako řízení o odstranění stavby provedené v rozporu se stavebním povolením. Žalovaný i přes její námitky ve věci stavebnímu úřadu toto řízení nenařídil, došlo k porušení zákona. Žalovaný ve čtvrtém odstavci uvádí, že nesouhlasí s její námitkou ohledně toho, že výrok je nedostatečný, protože z něj nevyplývá, kdy a jakým úkonem bylo provedeno zjištění stavebního úřadu. Dále uvádí, že výrok je dostatečně určitý a zjištění stavebního úřadu vyplývá ze spisového materiálu (protokol ze dne 25.8.2006 podepsaný žalobkyní). Žalobkyně s tímto nesouhlasí a trvá na tom, že uvedení data zjištění stavebního úřadu je rozhodující pro vedení dalšího správního řízení. Podle data zjištění den 25.8.2006 je již marným termínem k zahájení řízení o změně stavby před dokončením, protože termín k dokončení stavby byl stavebním povolením stanoven do 31.12.2005. Před tímto termínem stavební úřad žádné řízení o změně stavby před dokončením nevyhlásil a ani nevedl. Z uvedených důvodů a po několikaletém užívání nezkolaudované stavby i narychlo provedené nezákonné kolaudaci nemůže tedy rozhodnutí o odstranění stavby vydané v roce 2011 obsahovat zavádějící výrok odstranění nepovolené změny stavby. Žalovaný v pátém odstavci zmiňuje formulaci, že užití slova „změna“ je nadbytečné a nepřípustné a uvádí, že stavební úřad používal terminologie stavebního zákona, kde je v § 139b odst. 4 zcela jasně vysvětleno, co se rozumí změnou stavby před dokončením. Žalobkyně na svém tvrzení nadále trvá, protože do „změny“ náleží i provedená, ale nepovolená úprava střechy. Stavební úřad v průběhu provádění stavby stavební úřad nevyhlásil ani nevedl žádné řízení o změně stavby před dokončením. Změnu stavby před dokončením může stavební úřad na žádost stavebníka v odůvodněných případech povolit avšak ještě před jejím dokončením. Zákon zde počítá jen s takovými odůvodněnými změnami stavby v průběhu provádění, které ještě nebyly realizovány. Nic z uvedeného se nestalo. V daném případě selhal stavební úřad i při výkonu státního stavebního dohledu protože nechal volné pole působnosti stavebníkovi, který prováděl stavbu v rozporu se stavebním povolením, podmínkou č. 1 pro provádění stavby „případné změny nesmí být provedeny bez předchozího povolení stavebním úřadem“ i podmínkou č.3 „při provádění stavby dodržovat ustanovení vyhlášky č.137/1998 Sb.“. Stavební úřad tím, že nezahájil řízení o sankcích podle stavebního zákona a byl po celou dobu nečinný, porušil zákon a dopustil současný stav. Nekázní stavebníka a nedůsledností stavebního úřadu nehodlá žalobkyně celoživotně trpět v důsledku špatných rozhodnutí stavebního úřadu i žalovaného. Žalovaný se v šestém odstavci zmiňuje o zmatečnosti výroku ve věci odstranění přesahu střechy. V této části je třeba upřesnit pojmy, se kterými bylo v celém průběhu řízení argumentováno a uvedená tvrzení dokládá fotodokumentace přiložená k žalobě. Rodinný dům čp.20/11 byl v roce 1913 přestavěn, povoleny stavební úpravy a přístavba směrem do dvora - kolmá na uliční čáru. Takto byl vybudován SZ požární štít v celé délce stavby i přístavby, protože v části přístavby byla provedena pultová střecha se sklonem do vlastního dvora na parcelu č.st. 355. Žalobkyně připomíná moudrost stavitelů i stavebníků, kteří si byli vědomi velkého požárního nebezpečí a ohrožení zdraví a života pádem částí stavby, či sněhových lavin a ledu při sklonu střechy nad sousední stavbu či pozemek. Při provádění půdní vestavby byla stavebníkem ubourána část štítu nad přístavbou směrem do dvora a místo pultové střechy byla provedena nepovolené

sedlová střecha se sklonem nad dům žalobkyně. Zbylá část štítové zdi byla stavebním úřadem označována jako průčelí do zahrady (protokol z 25.8.2006 součástí spisu), štítová zeď pak pouze štít části stavby vodorovné s uliční čarou, tedy SZ (a JV). Žalobou podanou k soudu na žalobkyni o zřízení věcného břemene a vydání bezdůvodného obohacení započala argumentace pojmem pouze přesah střechy. Přesah střechy na cizí pozemek je pojem pouze pro majetkoprávní řízení. Technicky sám o sobě nic neznamená a není zdrojem negativních a ohrožujících vlivů stavby, proto žalobkyně používala pojem přestřešení, který vyjadřuje střechu se sklonem nad cizí stavbu a přesahem nad ní. Jak uvedeno ve spisu i v žalobě, tak žalobkyně se jednoznačně domáhala odstranění stavby provedené v rozporu se stavebním povolením tj. nepovolené úpravy střechy, což podle stavebního zákona znamená její odstranění a vrácení stavby rodinného domu čp. 20/II do předcházejícího zkolaudovaného stavu. Tyto práce představují vystavění původního požárního štítu a střechy se sklonem do dvora stavebníka. Na odstranění stavby i nadále trvá. Žalovaný v sedmém odstavci uvádí, že nesouhlasí s názorem žalobkyně ve věci řešení spadu sněhu na střechu žalobkyně. Žalovaný nadále trvá na řešení uvedené věci občanskoprávní cestou, protože stavební zákon nedávají stavebnímu úřadu možnost nařídít stavebníkovi instalaci zábran proti spadu sněhu. S tímto výkladem žalobkyně nesouhlasí protože, se nejedná o spad sněhu, ale těžkých několikametrákových lavin. Podle vyhlášky nesmí sjíždět sníh ani led na sousední stavby, či na ně padat uvolněné části stavby nebo při požáru její hořící část. Dále úprava střechy se sklonem nad její dům, jak uváděno ve spisu tak i v žalobě, nebyla stavebním povolením povolena. Jako změna stavby před dokončením rovněž nebyla povolena. Tudíž ubouráním požárního štítu a provedením sklonu střechy nad její dům, není takto provedená stavba ve veřejném zájmu, hlavně z hlediska požární ochrany a ochrany zdraví a života. Uvedená úprava střechy nebyla podložena jak požárně bezpečnostním řešením stavby, tak i stanoviskem dotčeného orgánu Hasičského záchranného sboru. Stavební úřad i žalovaný porušili zákon tím, že nezamezil uvedeným nebezpečným a ohrožujícím vlivům stavby. Proto v uvedené věci v průběhu řízení o odstranění stavby je nepřípustné odkazovat na její řešení občanskoprávní cestou, neboť ohrožující delikt již existuje a nelze očekávat, až nastane. Žalovaný v osmém odstavci uvádí, že se vypořádal se všemi námitkami. S tímto žalobkyně nesouhlasí, protože se stavební úřad i žalovaný nezabývali ani v odůvodnění, přestože žalobkyně uvedené skutečnosti namítala, jak dokládá spisový materiál. Obdobným způsobem bylo naloženo i s námitkami zpochybňujícími projektovou dokumentaci po stránce technických závad, majetkoprávní i dokladů, či absenci nutného podkladu pro stavební povolení, územního rozhodnutí. Neprovedením územního řízení stavební úřad porušil stavební zákon. V územním řízení stavební úřad zkoumá majetkoprávní záležitosti (důsledek žaloba stavebníků týkající se zastavění jejich pozemku naší přístavbou), provedení otvorů ve stavbě (okno ve štítě nad naší stavbou) s ohledem na odstupy staveb, změnu objemu a tvaru střechy s ohledem na okolí atd. V obou případech se jedná o veřejnoprávních, technických a stavebních námitkách, o kterých je stavební úřad resp. žalovaný podle zákona povinen rozhodnout, což se nestalo. Stavební úřad žalobkyni nedal šanci všechny námitky řádně projednat, protože stavebním úřadem seznávaných řízení se nikdy nezúčastnili všichni stavebníci, zástupci dotčených orgánů ani projektant, i když žalobkyně o to písemně stavební úřad žádala. Stavební úřad v této věci neučinil žádnou nápravu a zůstal nečinný. Žalovaný v devátém odstavci se vyjadřuje k námitce o podmínkách pro odstranění stavby. Žalobkyně nadále trvá na uvedení autorizovaného dodavatele prací, podmínkách zabezpečení její stavby při odstraňování sousední stavby, protože se budou provádět práce přímo nad její stavbou a hrozí její

poškození. Žalobkyně má neblahou zkušenost s úpravami střechy, kterou na popud stavebního úřadu prováděli stavebníci svépomocí.

Ve druhé replice k vyjádření žalovaného žalobkyně uvedla, že žalovaným uvedená vyhláška č. 137/1998 Sb., resp. 268/2009 Sb., byla doprovázena novelou č. 269/2009 Sb., kterou se měnila vyhláška č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území. Podle § 25 odst. 5 vyhlášky č. 501/2006 Sb. z důvodu zachování stávajících hodnot zástavby a v souladu s nimi je možno umístit až na hranici pozemku rodinný dům, garáž a další stavby a zařízení související s užíváním rodinného domu. V takovém případě nesmí být ve stěně na hranici pozemku žádné stavební otvory, zejména okna, větrací otvory; musí být zamezeno stékání dešťových vod nebo spadu sněhu ze stavby na sousední pozemek; stavba, její část nesmí přesahovat na sousední pozemek.

V.

Vyjádření osob zúčastněných na řízení.

Osoby zúčastněné na řízení č. 1 a 2 se ve svých vyjádřeních postavili na stranu žalovaného, osoba zúčastněná na řízení se ztotožnila s námitkami žalobkyně.

VI.

Vyjádření žalobkyně k vyjádření osob zúčastněných na řízení č. 1 a 2.

Žalobkyně ve vyjádření k vyjádření osob zúčastněných na řízení č. 1 a 2 uvedla, že stavebníci ve svých vyjádřeních argumentují přátelstvím, po jehož rozpadu se ze strany žalobkyně a osoby zúčastněné na řízení č. 3 jedná o pomstu. Toto tvrzení je pouze účelové, sloužící k obhajování postupů a stavebním úřadem nepovolených změn stavby, o kterých jsme měli být údajně informováni. Z tohoto pohledu mají stavebníci poněkud zdeformované představy o přátelství, které pro žalobkyni a osobu zúčastněnou na řízení č. 3, jako přímé sousedy, znamená upřímný vztah, ohleduplnost a důvěru. Pakliže soused, přes počáteční ujišťování o vybudování malého chaloupnictví a bydlení pro syna, potají připravuje a načerno postupně realizuje přebudování rodinného domu s příslušenstvím ve dvoře na podnikatelskou zónu, jsou řeči o přátelství klamavé. Obzvláště když v domě nebydlí a sami obývají druhý dům umístěný v zóně klidného bydlení v Sušici. Stavebníci žádosti ve věci bagatelizovali a nápravu oddalovali, a proto žalobkyně a osoba zúčastněná na řízení č. 3 začali bránit svá vlastnická práva podáními u stavebního úřadu, první ze dne 26.9.2005 po více jak dvouletém slibování nápravy, za což byli stavebníky veřejně označováni za udavače. Do vydání napadeného rozhodnutí má celý spis celkem 102 kusů vzájemné korespondence s prvoinstančním orgánem a žalovaným. Jak patrně ze spisu a délky trvání kauzy, stavební úřad činil průtahy v řízení, mnohdy byl nečinný a jeho vedoucí JUDr. Mazanec vůči nim arogantní. Na žádosti o provedení místního šetření na stavbě bylo stavebním úřadem reagováno minimálně a šetření za účasti projektanta stavby nebylo reagováno vůbec. Stavebníci požadovali, aby stavební úřad v řízení vedl oddělená jednání s jejich účastníky. Dotčené orgány se bez omluvy na seřvané jednání nedostavovali, tudíž řízení či místní šetření za účasti všech účastníků se nikdy neuskutečnilo. Osoba zúčastněná na řízení č. 3 byla zpočátku ze stavebního úřadu vykazována i přes předloženou, žalobkyni - tehdy jediným vlastníkem, podepsanou plnou moc. Zmíněným přístupem stavebního úřadu byla žalobkyně, s ohledem na účinnější obranu svých vlastnických práv, donucena k zapsání do katastru

nemovitostí jako vlastníka poloviny domu svého manžela. Stavební úřad je šikanoval i tím, že jim upíral právo účastníka řízení nahlížet do spisu a činit si kopie dokladů. Důkazem je spis, který obsahuje stížnost osoby zúčastněné na řízení č. 3 ze dne 9.1.2008 ve věci odmítnutí nahlédnutí do spisu a pořízení kopie dokumentu, ze strany oprávněné osoby Ing. Z. Dalším důkazem bylo odmítnutí nahlédnout do zprávy autorizovaného inspektora, kterou v současnosti stavebníci argumentují. Stavebníci naopak požívali náklonnosti vedoucího stavebního úřadu, který se ujal kauzy namísto úřední osoby oprávněné k vedení řízení. Téměř vždy jim bylo neprodleně vyhověno a nedodržování lhůt tolerováno. To dokazuje provedení kolaudačního řízení stavebním úřadem v rozporu se zákonem v průběhu řízení o odstranění stavby. Závažná připomínka je, že v řízení se vystříдалo více pracovníků i vedoucích stavebního úřadu, kteří nebyli vždy do problematiky zasvěceni a plně se jí nevěnovali. K dnešnímu dni na stavebním úřadě nepracuje ani jeden z nich. V průběhu celého řízení stavebníci pouze pracovali s informacemi získanými od žalobkyně a osoby zúčastněné na řízení č. 3, neboť jejich dům č.p. 172/II, ul. Příkopy v Sušici, je rodinným domem žalobkyně, jehož prvním vlastníkem byl její praděda a od svého vlastnictví tedy má řádné doklady. S těmito informace následně manipulovali a snažili se je využít proti nim. Důkazem byla žaloba podaná u Okresního soudu v Klatovech, je součástí spisu, ve věci zastavení části pozemku sousedů jejich přístavbou. Tuto žalobu stavebníci však pod tíhou důkazů těsně před jednáním vzali zpět. Stížnosti stavebníků na vyčerpávající průběh jsou tedy irelevantní, neboť veškeré prodlužování kauzy plyne z jejich spekulací v průběhu všech řízení. Pro žalobkyni a osobu zúčastněnou na řízení č. 3 je celá situace daleko stresovější, když musí dokladovat věci dané rozhodnutími státních orgánů, nebo věci vyfabulované stavebníky, které jsou doloženy pochybnými znaleckými posudky (viz znalecký posudek doložený k žalobě podané k Okresnímu soudu v Klatovech, či posudek autorizovaného inspektora). Jejich stres se zvyšuje při vědomí, že se může ze sousedního domu uvolnit jakákoliv část střechy, buď samovolně, nebo při požáru a dopadnout na jejich přístavbu, kde mají ložnici. Rovněž tak každou zimu trnout, kdy sněhová lavina poboří přístavbu či je ohrozí na zdraví nebo životě. Takto žít si stavebníci vůbec nedovedou představit, protože si užívají pohody bydlení ve své vile umístěné v zóně klidného bydlení. V mezidobí stavebníci zahájili další tři nepovolené stavební úpravy, které v rozporu s právními předpisy stavební úřad legalizoval. Rozhodující dokument k tomu, aby stavba mohla být provedena i řádně zkolaudována, je stavební povolení, které ve své výrokové části neobsahuje provedení změny objemu a tvaru střechy. Tvrzení, že stavební úpravy byly prováděny se souhlasem žalobkyně a osoby zúčastněné na řízení č. 3, musí stavebníci v souladu se stavebním zákonem doložit jejich písemným souhlasem. Žalobkyně a osoba zúčastněná na řízení č. 3 měli svých starostí až nad hlavu, neboť v roce 2002 dokončovali a připravovali svoji přístavbu ke kolaudaci. Takto připravenou stavbu jim poničila povodeň, načež stavební úřad písemně žádali o prodloužení termínu kolaudace. Navíc veškerou stavební činnost prováděli pouze o víkendu, protože kvůli zaměstnání bydlí v nájemním bytě v Plzni a tudíž neměli kdy sledovat a kontrolovat stavební činnost sousedů. Tato činnost přísluší projektantovi stavby v rámci autorského dozoru a stavebnímu úřadu při výkonu funkce státního stavebního dohledu. Za celou dobu až do dnešního dne uvedené úkony oběma účastníky výstavby nebyly provedeny. Tvrzení stavebníků, že přesah střechy oproti původnímu plánu byl nápad osoby zúčastněné na řízení č. 3, je zcela lživé a ničím nepodložené. Zprvce osoba zúčastněná na řízení č. 3 do dnešního dne nezná původní plán stavebníků, za druhé v té době nebyl spoluvlastníkem domu žalobkyně a o tak zásadní věci nemohl rozhodovat, což není ani písemně doloženo. Zatřetí by osoba zúčastněná na řízení č. 3 obdobný nápad nikdy nevyslovil, hlavně při vědomí, že západní větry ženou déšť přímo na

štitovou zeď stavebníků, která je o 5 m vyšší než jejich dům a žádný přesah střechy nezabrání stékání dešťové vody ze štitové zdi mezi spojení obou domu. Žalobkyně dále uvedla, že vyhláška č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve svých parametrech vychází z vyhlášky č. 137/1998 Sb., o obecných technických požadavcích na stavby, a sjednocuje totožné požadavky na stavby, hlavně odstupy staveb, uvedené v jednotlivých paragrafech vyhlášky č. 137/1998 Sb. Zmíněné požadavky jsou standardně projednávány v rámci řízení o umístění stavby, jehož výsledkem je vydání územního rozhodnutí, které je závazným podkladem pro vydání stavebního povolení. Absence uvedeného závazného podkladu nezpochybnitelně dokládá, že předmětná stavba byla povolena pouze jako půdní vestavba, bez jakýchkoliv zásahů do obalu stavby - změny tvaru střechy, otvorů v obvodových zdech. Stavební povolení tudíž bylo stavebníkům uděleno na půdní vestavbu, která prezentuje pouze dispoziční uspořádání stávajícího vnitřního prostoru. Žalobkyně jako účastník stavebního řízení neměla připomínky z důvodu, že omámení o zahájení stavebního řízení, vydané stavebním úřadem dne 23.4.2002 pod zn. Výst. 4094/2002-330, obsahovalo stavbu „Půdní vestavba bytu domu č.p. 20/II v Sušici“ a členěním stávajícího půdního prostoru nebudou dotčena její vlastnická práva. Není pravdou, že jmenovaná stavba byla dne 28.1.2008 řádně zkolaudována. Kolaudace byla provedena v rozporu se zákonem, a to v průběhu řízení o odstranění stavby, což zmiňuje i žalovaný na str. 4 v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Účastníci kolaudačního řízení jsou určeni odst. 1, § 78 stavebního zákona, ne stavebním povolením jak stavebníci uvádějí. Je-li však sloučeno kolaudační řízení s řízením o změně dokumentace ověřené ve stavebním řízení, jsou účastníky řízení i účastníci stavebního řízení, jichž by se změna mohla dotknout odst. 2 § 78 stavebního zákona. V daném případě změna sklonu střechy s přesahem nad pozemek žalobkyně je tak závažná změna, která zasahuje do jejích vlastnických práv, tudíž účastníkem kolaudačního řízení měla být i žalobkyně. To se však nestalo. Základní podmínkou pro užívání stavby je, aby stavba byla dokončena a provedena v souladu se stavebním povolením. Není pravdou, že stavba byla řádně zkolaudována 28.1.2008, protože pravomocným stavebním povolením byla stanovena lhůta k dokončení stavby do 31.12.2005, tudíž stavba byla provedena v rozporu s ním. Tímto se stavební úřad ani žalovaný vůbec nezabýval, což zapříčinilo dnešní stav. Stavební úřad na žádost o účastenství v kolaudačním řízení reagoval usnesením, kterým žalobkyni právo účastníka řízení nepřiznal i přes změny stavby, již je přímo dotčena. Tento postup stavebního je diskriminační a odporující zákonu. Kolaudační rozhodnutí ze dne 18.1.2008, zn. Výst 3590/07-330, ve výroku rozhodnutí v bodě 2. uvádí nepodstatné odchylky skutečného provedení stavby od projektové dokumentace ověřené ve stavebním řízení, mezi kterými je uvedena změna zastřešení. Jak patrně ze stavebního povolení změna zastřešení nebyla povolena. Dále se nejedná o nepodstatnou změnu, ale zásadní změnu jedné části budovy definované vyhláškou v § 3 písm. a) jako stavbu navenek převážně uzavřenou obvodovými stěnami a střešní konstrukcí. Stavebníci prováděli stavbu v rozporu se stavebním povolením čl. V bod 1, když změny provedli svévolně bez předchozího povolení stavebním úřadem. Žalobkyně dále uvedla, že postup ve změnách stavby v průběhu její realizace je dán podmínkou č. 1 čl. V stavebního povolení, kterou stavebník nedodržel, tudíž postupoval v rozporu se stavebním povolením. Stavebníci zmiňují nařízení prvoinstančního orgánu vypracovat dodatečné stavební povolení na změnu, neuvádí však, čeho se týká, a odstranit přesahující část střechy. Ze stavebního zákona není znám institut dodatečné stavební povolení, natož na změny stavby, kterými je žalobkyně přímo dotčena, bez projednání s ní, coby účastníci stavebního řízení. Takovéto nařízení týkající se změn stavby v průběhu její realizace je v rozporu se stavebním zákonem i stavebním povolením čl. V bod 1. Pokud se

týká stavebně-technického posudku autorizovaného technika, do řízení vedeného stavebním úřadem před účinností nového stavebního zákona, autorizovaný inspektor nemůže vstupovat. Tento posudek žalobkyni nebyl nikdy předložen, odmítnuto jeho prostudování i vytvoření kopie, na což v postavení účastníka řízení, jak stavebního tak i kolaudačního, podle stavebního zákona i správního řádu, má žalobkyně nárok. Takto jí stavební úřad v rozporu se zákonem diskriminoval. Žalovaný v napadeném rozhodnutí v části odůvodnění na str. 4 uvedl zcela správně, že k uvedenému posudku byl doložen certifikát k vydání kolaudačního souhlasu, bez uvedení data jeho vydání, otisku razítka a podpisu. Takovým certifikátem nelze v řízení argumentovat. Pokud se týká tvrzení stavebníků o vyvlastnění jejich pozemku, jde z jejich strany o nařčení, neboť do dnešního dne nikterak neprokázali, ani u soudu, svá tvrzení o zastavení části jejich pozemku přístavbou žalobkyně. V této věci stavebníci pouze spekulují, protože do dnešního dne zamlčují kupní smlouvu na uvedenou nemovitost, která je doložena znaleckým posudkem č.30 1-72/95 (součást žaloby) na rodinný dům čp.20/II, ve kterém soudní znalec uvádí, že nemovitost byla zaměřena a sousední zdi oplocení byly vybudovány vlastníky sousedních nemovitostí a nejsou do ocenění zahrnuty. Za těchto podmínek byla nemovitost zakoupena a zapsána do katastru se souhlasem kupujících, tedy stavebníků. Pokud nadále zmiňují nedovolené odstranění jejich štítové opěrné zdi a společné hraniční zdi, uvedený znalecký posudek usvědčuje stavebníky z opakované lži. Znalec svůj posudek dokládá stavebními výkresy vyhotovené stavitelem Grabingerem 19.4.1913 (jednalo o přestavbu domu a přístavbu do dvora), ve kterých není uvedena žádná ohradní zeď vůči nemovitosti žalobkyně. Zmiňovaná ohradní zeď, zaústěná do obvodových zdí domu čp. 172/II, byla vybudována při jeho přestavbě již v roce 1901. Tudíž kolizní část budovy čp 20/II, coby přístavba do dvora z roku 1914 pouze kopírovala ohradní zeď žalobkyně, která nikdy nebyla společnou hraniční zdi, jak uvádí stavebníci. Těmito rozhodujícími údaji a doklady, přestože je žalobkyně a osoba zúčastněná na řízení č. 3 uváděli v korespondenci, se prvoinstanční orgán ani žalovaný vůbec nezabývali. Přístavba žalobkyně byla provedena na základě stavebního povolení spojeného s územním, tudíž bylo řádně doloženo její vlastnické právo k pozemku, na kterém byla vybudována, byla řádně zkolaudována a zapsána do katastru nemovitostí, ne jak ji stavebníci stále označují problematickou přístavbou. Stavebníci prozatím ve věci neprokázali nic, takže jejich neustálé a nepodložené tvrzení může žalobkyně vnímat jako pomluvu, neboť její vlastnictví pozemku nebylo zpochybněno a stavebníky v postavení účastníků územního řízení odsouhlaseno. Stavebníci nechali zpracovat projekt půdní vestavby od autorizovaného technika, nemajícího v rámci své autorizace oprávnění k rozsahu takového projektu. Ve stavebním řízení požádali o půdní vestavbu, ze které po realizaci vyvstala kompletní přestavba střešní konstrukce bez předchozího územního řízení a bez respektování podmínek pro provádění stavby uvedených v čl. V pod body 1. a 3. výroku stavebního povolení. Žalobkyně dále uvedla, že její námitky vycházejí z provedení stavby, kterou stavebníci realizovali v rozporu se zákonem a stavebním povolením bez ohledu na sousedské vztahy. Těmito námitkami a podáními si pouze ochraňuje svá vlastnická práva, právo na životní prostředí, pohodu bydlení a bezpečné užívání stavby, což jak vidno stavebníkům vcelku nic neříká, neboť bezohledně realizují pouze svůj předem připravený byznys plán. Ohrožující účinky stavby byly reálně doloženy fotodokumentací ve spise a vznikly nerespektováním § 25 odst. 5 vyhlášky č. 501/2006 Sb. Stavba doposud není vyřešena před stavebním úřadem a potvrdit současný stav znamená zakonzervovat stavbu v současném provedení tj. stavbu, kterou je dům žalobkyně a osoby zúčastněné na řízení č. 3 trvale v požárním ohrožení a možnosti jeho poboření a jeho obyvatelé jsou trvale v ohrožení zdraví i života. Dále jsou porušena jejich vlastnická práva, právo bezpečně užívat stavbu,

právo na volné nakládání s majetkem, jako možnost umístit na vlastní střeše solární panely či v budoucnu možnost provedení nástavby. Všechny ohrožující účinky stavby byly způsobeny stavební činností stavebníků, jejich stavební nekázní a hlavně nerespektováním zákona a pravomocného stavebního povolení. Prvoinstanční orgán ani žalovaný svým špatným posouzením ve věci k uvedenému stavu věci rovněž přispěl.

VII.

Vyjádření účastníků při jednání.

Účastníci při jednání setrvali na svých dosavadních tvrzeních.

VIII.

Posouzení věci soudem.

V souladu s § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) vycházel soud při přezkoumání napadených rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

Žalobkyně odvozovala veškeré své žalobní námitky od závěru, že rozhodnutím prvoinstančního orgánu ze dne 10.5.2002, č.j. Výst. 4094/2002-330 (dále jen „stavební povolení“), bylo, jejími slovy, povoleno „*pouze dispoziční uspořádání stávajícího půdního prostoru, bez jakékoliv úpravy vnějšího obalu stavby*“. Tento závěr žalobkyně však není správný. Z tohoto důvodu nemohla být žádná z žalobních námitek shledána důvodnou.

V žádosti o povolení stavby ze dne 22.4.2002 v údajích o stavbě (stručný popis prováděných prací) stavebníci uvedli: „*Jedná se o půdní vestavbu jednoho bytu na stávajícím objektu, objekt zůstane beze změny, rekonstrukce střechy (dle projekt. dokumentace)*“. Ohledně konkrétní podoby stavby se tak již žádost povolení stavby odkazuje na projektovou dokumentaci.

Prvoinstanční orgán oznámením ze dne 23.4.2002, které bylo žalobkyni doručeno dne 25.4.2002, žalobkyni oznámil zahájení stavebního řízení o vydání povolení stavby „Půdní vestavba bytu domu č.p. 20/II v Sušici“, ulice Příkopy, na pozemku p.č. 355 katastrální území Sušice nad Otavou. Žalobkyně byla současně vyrozuměna o tom, že podle § 32 odst. 2 stavebního zákona se územní rozhodnutí nevyžaduje, vzhledem k tomu, že jsou stavebnímu úřadu dobře známy poměry staveniště a žádost poskytuje dostatečný podklad pro posouzení stavby, upouští se ve smyslu ustanovení § 61 odst. 2 téhož zákona od místního šetření a ústního jednání, že účastníci mohou uplatnit své námitky nejpozději do 7 dnů od doručení, jinak k nim nebude přihlédnuto, a že do podkladů rozhodnutí lze nahlédnout v kanceláři stavebního úřadu v úředních dnech, které byly uvedením hodin konkrétně specifikovány.

Prvoinstanční orgán vydal dne 10.5.2002 stavební povolení, kterým povolil stavbu „stavební úpravy – půdní vestavba bytu domu č.p. 20/II v Sušici“, ulice Příkopy, na pozemku č.p. st. 355 v katastrálním území Sušice nad Otavou. Ve výroku II. bylo uvedeno, že projektová dokumentace ověřená stavebním úřadem řeší stavební úpravy – vestavba bytu v podkroví: schodiště, chodba, koupelna, WC, spíž, obývací pokoj s kuchyňským koutem,

ložnice, dětský pokoj, balkon. Vytápění bytu – nástěnný plynový kotel. Ve výroku V. bodě 1. bylo stanoveno, že stavba bude provedena podle schválené projektové dokumentace ověřené ve stavebním řízení. Případné změny nesmí být provedeny bez předchozího povolení stavebním úřadem. Prvoinstanční rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 14.5.2002 a žalobkyně proti němu nepodala odvolání.

Na základě obsahu citovaných listin, konkrétně označení a popisu stavby, lze nabýt představu, kterou nabyla žalobkyně, a to, že se v případě povolované stavby jedná, slovy žalobkyně, „*pouze o dispoziční uspořádání stávajícího půdního prostoru, bez jakékoliv úpravy vnějšího obalu stavby*“. Tato představa je však zcela povrchní. Na základě obsahu citovaných listin totiž nelze objektivně dovodit, v čem konkrétně stavba spočívá, neboť jak žádost o povolení stavby, tak stavební povolení, se ohledně konkrétní podoby stavby odkazují přímo na projektovou dokumentaci stavby. Nabýt reálnou představu o tom, v čem stavba spočívala, tak bylo možné teprve na základě prostudování projektové dokumentace. Pokud se žalobkyně při ochraně svých práv ve stavebním řízení spolehla toliko na svoji povrchní představu, neopřenu o studium projektové dokumentace, o tom, v čem stavba spočívá, zbavila se možnosti proti skutečné podobě stavby jakkoli brojit. To je zejména vznášet proti skutečné podobě stavby námitky ve stavebním řízení eventuálně podat odvolání proti stavebnímu povolení. Tento „risk“, tj. neprostudování projektové dokumentace, se žalobkyni zjevně nevyplatil. Tím, že žalobkyně nepodala proti stavebnímu rozhodnutí odvolání, nabyl stavebník na základě stavebního povolení právo stavbu postavit podle schválené projektové dokumentace a žalobkyni naproti tomu vznikla povinnost tuto stavbu respektovat, resp. trpět. Nebrojila-li žalobkyně proti skutečné podobě stavby již ve stavebním povolení, nemůže proti její podobě úspěšně brojit již v žádném řízení, tj. ani v předmětném řízení o odstranění stavby, odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí ani v řízení o této žalobě. Nedůvodnými jsou tak všechny žalobní námitky, kterými žalobkyně napadala zákonnost vydaného stavebního povolení, např. nedostatky projektové dokumentace stavby, nezpracování projektové dokumentace oprávněnou osobou, přijetí této dokumentace stavebním úřadem a nezastavení řízení podle § 60 odst. 2 stavebního zákona, nemožnost uplatnit námitky ve stavebním řízení, neprovedení územního řízení, absence závazných podkladů stavebního povolení.

Jak již bylo uvedeno shora, skutečná podoba stavby vyplývá z projektové dokumentace. V projektové dokumentaci, technické zprávě, bylo v části „Stavební konstrukce“ pod písm. a) uvedeno, že v I. NP a ve 2. NP nedojde k žádným stavebním zásahům do stavebních konstrukcí obytného domu. V nově budovaném podkroví tohoto obytného domu budou provedeny podstatné stavební úpravy, a to částečné ubourání a opětovné dozdivění cihelného štitového zdiva dle půdorysu podkroví a půdorysu krovu. Již ze slovní části projektové dokumentace bylo možné dospět k závěru, že dojde k ubourání „*části štitového zdiva*“. V písm. e) technické zprávy pak bylo uvedeno, že krov bude proveden podle projektové dokumentace.

Z výkresu s názvem „situace“, výkresem č. 5 s názvem „půdorys krovu“, výkresu č. 6 s názvem „půdorys střechy“, výkresu č. 13 s názvem „pohled SZ – původní stav“ a výkresem č. 17 s názvem „pohled SZ – nový stav“, které jsou součástí původní projektové dokumentace z června 2001, jednoznačně vyplývá, že se v případě stavby nejedná, slovy žalobkyně, „*pouze o dispoziční uspořádání stávajícího půdního prostoru, bez jakékoliv úpravy vnějšího obalu stavby*“. Z výkresů je zejména patrné, že namísto rovné stěny bez oken a bez střechy, která by

byla vyspádovaná směrem k pozemku a stavbě ve vlastnictví žalobkyně a osoby zúčastněné na řízení č. 3, nová stavba spočívala ve zcela jiné podobě krovu, tentokrát již podstatnou svojí částí vyspádovanou k pozemku a stavbě ve vlastnictví žalobkyně a osoby zúčastněné na řízení č. 3, když šlo zejména o vybudování střechy sedlové a umístění nového okna.

Podle § 88 odst. 1 písm. b) stavebního zákona stavební úřad nařídí vlastníku stavby nebo zařízení odstranění stavby nebo zařízení postavené bez stavebního povolení či ohlášení nebo v rozporu s ním. Odstranění stavby se nenařídí, pokud stavebník prokáže, že stavba je v souladu s veřejným zájmem, zejména s územně plánovací dokumentací, cíli a záměry územního plánování, obecnými technickými požadavky na výstavbu, technickými požadavky na stavby a zájmy chráněnými zvláštními předpisy a jestliže stavebník v řízení o odstranění stavby podá žádost o její dodatečné povolení a předloží podklady a doklady vyžádané stavebním úřadem v jím stanovené lhůtě a v rozsahu jako k žádosti o stavební povolení.

Pro nyní souzenou věc z ustanovení § 88 odst. 1 písm. b) věty první stavebního zákona vyplývá, že pokud vlastník stavby postaví stavbu v rozporu se stavebním povolením, je stavební úřad v řízení o odstranění stavby, nedojde-li k vyhovění žádosti o dodatečné povolení stavby, povinen nařídít vlastníku stavby její odstranění. Vzhledem k tomu, že podle § 139 písm. a) stavebního zákona, pokud se v tomto zákoně používá pojmu "stavba", rozumí se tím i její část, může dojít k vydání rozhodnutí o odstranění toliko části stavby, pokud je pouze tato část postavena v rozporu se stavebním povolením.

Současně je nezbytné uvést, že v rámci řízení o odstranění stavby nebo její části nedochází k přezkoumávání zákonnosti stavebního povolení nebo odstraňování jeho vad. Byla-li stavebním povolením povolena stavba, která by i nerespektovala všechny obecné technické požadavky na výstavbu, jak žalobkyně odkazem na konkrétní ustanovení vyhlášek upozorňovala a současně namítala například požární nebezpečnost stavby, spad sněhu, sněhových rampouchů a sněhových lavin na její nemovitosti, nebyl prvoinstanční orgán ani žalovaný oprávněn v řízení o odstranění stavby stavebníkům nařizovat provedení stavebních úprav, kterými by byla stavba uvedena do souladu s těmito požadavky.

Prvoinstanční orgán oznámením ze dne 10.10.2006 zahájil „řízení podle § 88 odst. 1 písm. b) stavebního zákona na nepovolenou změnu stavby: „stavební úpravy – půdní vestavba rodinného domu č.p. 20/II . v na pozemku par. č. st. 355 katastrální území Sušice nad Otavou“. Na tomto místě je vhodné odmítnout námitky žalobkyně o nesprávnosti používání pojmů „změna stavby“ či „změny stavby před dokončením“ ze strany prvoinstančního orgánu a žalovaného. Používání těchto pojmů nevyjadřuje skutečnost, že by snad bylo vedeno „řízení o změně stavby“ či „řízení o změně stavby před dokončením“, nýbrž skutečnost, že stavba byla pouze částečně postavena v rozporu se stavebním povolením a pouze a jen ohledně těchto částí stavby došlo k nařízení jejich odstranění.

V protokolech ze dne 25.8.2006 a 27.8.2010 pak byl zaznamenán zjištěný skutkový stav, tj. v čem konkrétní části stavby odporují stavebnímu povolení. I když byl při jednání zpochybněn obsah protokolu o jednání ze dne 27.8.2010, nebyla žalobkyní rozporována skutková zjištění v něm uvedená. Žalobkyně vycházejíc z nesprávného závěru, že stavebním povolením byla povolena stavba spočívající „pouze v dispozičním uspořádání stávajícího půdního prostoru, bez jakékoliv úpravy vnějšího obalu stavby“, namítala, že rozpor se

stavebním povolením spočívá „v ubourání části štítu nad přístavbou ve vlastnictví žalobkyně a třetí osoby zúčastněné na řízení a namísto pultové střechy provedení sedlové střechy se sklonem nad jejich dům“. Podle žalobkyně mělo být stavebníkům uloženo, a to opět jejími slovy „vystavění původního požárního štítu a střechy se sklonem do dvora stavebníka“. Vzhledem k tomu však, že v tomto rozsahu byla stavba stavebním povolením povolena, nemohly být námitky žalobkyně shledány důvodnými.

Výrokem prvoinstančního rozhodnutí ve spojení s výrokem napadeného rozhodnutí bylo zcela jednoznačně uloženo stavebníkům odstranit části stavby, které byly postaveny v rozporu s vydaným stavebním povolením zn. Výst. 4094/2002-330 ze dne 10.5.2002. Stavebníkům nebylo povoleno provést jinou stavbu, než která byla povolena stavebním povolením, nedošlo ani k dodatečnému povolení jakýchkoli úprav provedených v rozporu se stavebním povolením. Žalobkyně tudíž těmito rozhodnutími objektivně nemohla být zkrácena na svých právech, neboť správními rozhodnutími došlo toliko k uložení povinnosti stavebníkům uvést stavbu do souladu s projektovou dokumentací schválenou ve stavebním řízení, když stavbu v této podobě byla žalobkyně povinna na základě pravomocného stavebního povolení respektovat, resp. trpět.

Vzhledem k tomu, že pro vydání rozhodnutí o nařízení odstranění stavby nebo její části není podstatné, jaké další povinnosti byly stavebníkem nad rámec provedení stavby v souladu či v rozporu se stavebním rozhodnutím porušeny, nemá na zákonnost správních rozhodnutí žádný vliv, zda stavebníci naplnili či nenaplnili skutkovou podstatu správních deliktů podle § 106 odst. 3 písm. a) a c) stavebního zákona. Pokud bylo ve stavebním povolení stanoveno, že případné změny stavby nesmí být provedeny bez předchozího povolení stavebního úřadu, je nesplnění této povinnosti ze strany stavebníků důvodem pro nařízení odstranění částí stavby provedených v rozporu se stavebním povolením, nikoli důvodem nezákonnosti napadeného rozhodnutí.

Namítala-li žalobkyně, že byl stavební úřad ve věci nečinný, nic jí nebránilo v tom, aby proti této nečinnosti brojila ve správním, eventuálně řízení soudním. Délka správního řízení nemá sama o sobě vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Stejně tak je nepodstatné, zda je ve výroku správního rozhodnutí uvedeno, kdy správní orgán ke svým zjištěním dospěl, když uvedení tohoto údaje není podstatnou náležitostí výroku správního rozhodnutí. Není ani zřejmé, jak by se neuvedení tohoto údaje mohlo přímo dotknout práv žalobkyně. Výrok o odstranění stavby není ani z důvodů uvedených v žalobě zmatečným. Ve výroku je přesně popsáno, v jakém rozsahu je stavba postavena v rozporu se stavebním povolením a co mají stavebníci učinit k jejímu uvedení do souladu se stavebním povolením. „Změna střechy pultové na střechu sedlovou“ stavebním povolením povolena byla, tudíž není vadou výroku o odstranění stavby, že nenařizuje uvést stavbu do stavu před vydáním stavebního povolení, tj. „vystavění původního požárního štítu a střechy se sklonem do dvora stavebníka“.

Žalovaný se s odvolacími námitkami, obdobnými námitkám žalobním, vypořádal zcela správně, když dospěl k obdobným závěrům jako soud. Jak vyplývá z ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu, je správní orgán povinen v odůvodnění rozhodnutí mimo jiné uvést, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Tím, že se žalovaný s odvolacími námitkami vypořádal v odůvodnění napadeného rozhodnutí, je zcela v souladu s citovaným ustanovením správního řádu.

Ustanovení § 39 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 132/1998 Sb. se vztahuje na rozhodnutí o nařízení odstranění stavby, nikoli na rozhodnutí o odvolání. Pokud jde o obsah prvoinstančního rozhodnutí, prvoinstanční orgán v části označené „Vypořádání s návrhy a námitkami účastníků“ po vyjádření se ke konkrétním námitkám účastníků uvedl slovní spojení „námitku zamítá“ či „námitka se zamítá“. V obecné rovině tudíž není možné ani u prvoinstančního rozhodnutí tvrdit, že nebylo o námitkách účastníků rozhodnuto.

Jak vyplývá z výroku prvoinstančního rozhodnutí ve spojení s výrokem napadeného rozhodnutí, bylo stanoveno celkem 5 podmínek pro odstranění stavby, tudíž nelze důvodně namítat, že podmínky pro odstranění stavby nebyly stanoveny či nebylo nařízeno jejich doplnění. Žalobkyni nebyly uloženy žádné povinnosti odkazem na ustanovení § 135 odst. 1 stavebního zákona, tudíž stavebníků v této souvislosti nemohly být uloženy povinnosti uvedené v ustanovení § 135 odst. 2 stavebního zákona. Je úkolem účastníků řízení, aby v průběhu správního řízení dostatečným způsobem hájili svá práva před jejich přímým dotčením. Pokud měla žalobkyně za to, že je nezbytné uložit stavebníkům zcela konkrétní povinnosti vzhledem k ochraně jejích práv, bylo na ní, aby uvedla zcela konkrétní hrozby, na které mohl správní orgán při formulování podmínek pro odstranění stavby reagovat. Takové zcela konkrétní hrozby v souvislosti s pracemi, které bude nezbytné provést pro uvedení stavby do souladu se stavebním povolením, však žalobkyně nevyjádřila, a proto na ně nebyly správní orgány objektivně schopny konkrétním způsobem reagovat. Žalobkyně tak neučinila ani v žalobě. Pokud má žalobkyně toliko za to, aby stavebníkům byla uložena obecná povinnost nezpůsobit „neodborným provedením“ na jejich nemovitostech škodu, je nezbytné konstatovat, že tato povinnost pro stavebníky platí přímo ze zákona. Ukládání takovéto obecné povinnosti znovu ve výroku rozhodnutí o odstranění stavby by proto bylo nadbytečné.

Soud neshledal žádný ze žalobkyní uvedených žalobních bodů důvodným, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl, neboť není důvodná.

Soud nad rámec důkazů provedených při jednání neprovedl žádné další důkazy, neboť provedené důkazy postačovaly k posouzení důvodnosti žaloby. Soud proto neprovedl ani žádný z dalších žalobkyní navržených důkazů, neboť tyto nebyly způsobilé přispět k dalšímu objasnění věci.

Námitky neumožnění práva nahlížet do spisu a činit si kopie dokladů a provedení kolaudačního řízení v rozporu se zákonem vznesla žalobkyně teprve po lhůtě pro podání žaloby, a proto se jednalo o námitky, které byly uplatněny opožděně. Soud proto nebyl oprávněn z jejich pohledu přezkoumávat zákonnost napadeného rozhodnutí.

IX.

Náklady řízení

Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. by měl právo na náhradu nákladů řízení žalovaný, když měl ve věci plný úspěch. Jelikož se žalovaný vzdal práva na náhradu nákladů řízení, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Podle § 60 odst. 5 s.ř.s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z důvodů

zvláštního zřetele hodných může jí soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že soud neuložil žádné z osob zúčastněných na řízení žádnou povinnost, nemohly jim vzniknout náklady podle § 60 odst. 5 s.ř.s. Soud neshledal ani důvodů zvláštního zřetele hodných, které by přiznání nákladů řízení osobám zúčastněným na řízení odůvodňovaly, proto rozhodl, že žádná z osob zúčastněných na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V Plzni dne 3. října 2012

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová